

عنوان مقاله:

مقایسه اثربخشی بسته آموزشی پیشگیری از اهمالکاری تحصیلی و درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر انگیزه تحصیلی و عملکرد تحصیلی دانش آموزان اهمالکار

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش‌های مشاوره، دوره 23، شماره 89 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

حسین هدایت خوزانی - Ph.D in Counseling, Department of Counseling, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran

ایلناز سجادیان - (Corresponding Author) Ph.D. in Psychology, Associate Professor, Department of Clinical Psychology, Community Health Research Center, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran. i.sajadian@khuisf.ac.ir

احمد عابدی - Ph.D. in Psychology, Professor, Department of Psychology and Education of children with Special Needs, Faculty of Educational Sciences and Psychology, University of Isfahan, Isfahan, Iran. a.abedi@edu.ui.ac.ir

محمدرضا عابدی - Ph. D. in Counseling, Professor, Department of Counseling, Faculty of Educational Sciences and Psychology, University of Isfahan, Isfahan, Iran. m.r.abedi@edu.ui.ac.ir

خلاصه مقاله:

هدف: اهمالکاری تحصیلی از جمله مسائل مطرح در حیطه آموزش است که نه تنها آینده تحصیلی دانش آموزان را از ابعاد گوناگون تحت تاثیر قرار می دهد بلکه سرنوشت آنها را در حیطه های گوناگون تعیین خواهد کرد. لذا پژوهش حاضر با هدف مقایسه اثربخشی بسته آموزشی پیشگیری از اهمالکاری تحصیلی و درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر انگیزه تحصیلی و عملکرد تحصیلی دانش آموزان اهمالکار انجام شد. روش: روش پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل کلیه دانش آموزان دوره دوم متوسطه مبتلابه اهمالکاری تحصیلی در شهر اصفهان بودند. که از میان آنان ۴۵ نفر به صورت نمونه گیری هدفمند انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (بسته آموزشی پیشگیری از اهمالکاری تحصیلی، درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد) و یک گروه کنترل جایگزین شدند (هر گروه ۱۵ نفر). ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه های اهمالکاری تحصیلی (سولومون و رابلموم، ۱۹۸۴)، انگیزش تحصیلی (عبدخدایی و همکاران، ۱۳۸۷) و عملکرد تحصیلی (فام و تیلور، ۱۹۹۹) بود. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر استفاده شد. نتایج: یافته ها نشان داد بسته آموزشی پیشگیری از اهمالکاری تحصیلی و درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر انگیزه تحصیلی و عملکرد تحصیلی دانش آموزان اهمالکار تاثیر معناداری داشت ($p < 0.01/0$) و بین دو روش مداخله در این زمینه تفاوت معنی داری وجود دارد. به طوری که بسته آموزشی پیشگیری از اهمالکاری تحصیلی از اثربخشی بیشتری برخوردار بوده است. نتیجه گیری: با توجه به نتایج پژوهش می توان از بسته آموزشی پیشگیری از اهمالکاری تحصیلی به منظور افزایش انگیزه تحصیلی و بهبود عملکرد تحصیلی دانش آموزان اهمالکار استفاده نمود

کلمات کلیدی:

Academic procrastination, Academic procrastination prevention training package, Acceptance and commitment-based therapy, Academic motivation, Academic performance, اهمالکاری تحصیلی، بسته آموزشی پیشگیری از اهمالکاری تحصیلی، درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، انگیزه تحصیلی، عملکرد تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2023452>

